

lignende, ogsaa skulde betale for den tilbageværende Del af deres tjenesteplichtige Tid, vilde Loven selvfølgelig komme til at virke hurtigere. Men lader man den kun gælde dem, der kommer nu paa den første Session og de fremtidige, vil den først komme til at yde, hvad den skal, i Løbet af 16 Aar, vokse med $\frac{1}{16}$ hvert Aar.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Landstings velvilligste Modtagelse.

Formanden: Eksemplarer af det forelagte Lovforslag vil blive omdelt.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov af 13. Juni 1914 om Ændringer i § 4 i Lov af 24. April 1896 om Beskyttelse af Vandforsyningsanlæg.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 920).

Formanden: Denne Sag kan ikke behandles i dette Møde uden Tingets Samtykke; men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet, (Ophold). Det er givet.

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 44 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udlaan af Stats-Laanefonden til Udstykning af Landejendomme og Embedsjorder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1497).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Den fungerende Finansminister (C. Hage): Det foreliggende Lovforslag er nærmest saa at sige af forretningsmæssig Karakter. Det tilsigter kun en Forlængelse eller Fornyelse af en allerede bestaaende Lov, som er givet for et bestemt Aaremaal. I 1906 blev der vedtaget nærmere Regler for, at der kunde ydes til Udstykningsforeninger, som havde til Formaal at udstykke større Landejendomme og Embedsjorder, Laan af Stats-Laanefonden, og denne Lov blev givet for 5 Aar. Ved dens Udløb i 1911 blev den fornyet, og nu i 1916 foreslaas den fornyet for 5 Aar til. Bestemmelserne er i alt væsentligt de samme som i de tidligere Love om det samme Emne. De Afvigelser, der findes, er uden synderlig Rækkevidde og gaar ud paa følgende:

Selve Lovens Titel er blevet ændret, idet der tidligere stod „Lov om Udlaan af Statslaanefonden til Udstykning af større Landejendomme“. Her er Ordet „større“ blevet strøget, hvilket hænger sammen med, at der i Stedet for dette noget vage og ubestemte Begreb „større Landejendomme“ nu foreslaas fastsat en bestemt Grænse for Størrelsen af de Ejendomme, der kommer i Betragtning; de maa ikke være under 40 ha. Dette løser en Del Tvivl, som tidligere var til Stede med Hensyn til, hvorvidt en Ejendom i det givne Tilfælde kunde komme ind under Loven eller ikke, og ved saaledes bestemt at fiksere Lovens Omraade skabes der større Tryghed for Udstykningsforeningerne, idet de, naar deres Vedtægter først er anerkendte af Finansministeriet, uden videre kan gaa ud fra, at Loven finder Anvendelse paa Ejendomme, der har denne bestemte Størrelse. Dette er den ene væsentligere Ændring. En anden dermed i umiddelbar Forbindelse staaende er den, som i Lovens Slutningsparagraf fastsætter, at de Afgiftsbegunstigelser i Henseende til Stempelafgifter og Tinglæsningsgebyrer, som i Grunden er Lovens Hovedindhold — det er den i Praxis vigtigste Bestemmelse i Loven —, kommer til at virke automatisk, idet en Udstykningsforening, naar vedkommende Ejendom har denne bestemte Størrelse og Foreningen er anerkendt af Finansministeriet, kan kræve sig disse Begunstigelser tillagt. Endelig er der, bortset fra ganske underordnede Smaaændringer, som der ikke er nogen Grund til at dvæle ved, foretaget den Forandring, at Grænsen for Værdien, udtrykt i Vurderingen til Ejendomsskyld for de udstykkede Lodder, hvori der kan